

GAZETA KRAKOWSKA

grudzień
N^{ro}. 100

W NIEDZIELĘ DNIA 14 GRUDNIA 1800.

Z Wiednia d. 6. Grudnia.

Wczoraj wyszedł tu dziewiąty nadzwyczajny dodatek do Nru 97 Wiedeńskiej gazety w tej osnowie:

Pomimo licznych ofiar, które J. C. K. M. jak wiadomo postanowił czynić, dla zjednoczenia swym poddanym i dziedzicznym krajom błogosławieństwa pokoju, wypowiedział nieprzyjacieli wszelako zawarte w celu negocjacyi pokoju zawieszenie broni d. 13 listopada tak w Niemczech jako też we Włoszech.

Ponieważ zawieszeniem broni dla armii w Niemczech postanowiony był termin 15 dniowego wypowiedzenia, po których upłynieniu nieprzyjacielskie kroki rozpocząć się miały, Arcy Xzę Jan uznał przeto za potrzebne potęgować w tym sposobie armią, żeby w każdym momencie w poruszeniu być mogła, do odparcia dzielnie nieprzyjacielskich ataków. Stosownie do tego postąpił d. 28 z armią do okolic Malsing, lecz musiał się tam zatrzymać, ponieważ przez 36 godzinny ciągły deszcz pa-

dał, uboczne drogi, a nawet gościńce tak dalece rozpuściły, iż niemożna było ani artyleryi, ani żywności w przyzwolonym czasie sprowadzić. — D. 29 zaięła armia stanowisko przy Neumarkt. Tam odebrał Arcy Xzę Jan doniesienie, że nieprzyjacieli dniem przed tym, tak drogą idącą z Monachium do Haagi, jako też do Wasburga, stojący tam słaby nasz tańcuch ferpocztów atakował i w prawdzie na niewielką odległość odparł. — D. 30 przybył Arcy Xzę Jmć potrudnym marszem z armią do Ampfing; za przybyciem tam przedniej naszej straży, nieprzyjacielski generał Ney maszerował także do Ampfing; lecz za postrzeżeniem naszej kolonny uznał za dobre cofnąć się do lasów ku Haag. Piechota nasza przez trudny marsz który woyska przez 12 godzin odbywały, nader była zmordowana, ażeby mogła być zaraz przeciw nieprzyjacielowi prowadzona; Arcy Xzę Jmć odłożył przeto atak do nastającej zimy. — Tymczasem odebrał Arcy Xzę Jmć doniesienie, że lubo

nieprzyjaciół do d. 27 nie przeciw F. M. L. Simbschön nie przedsięwziął, atakował jednak d. 24 po południu nieprzyjacielski generał Augereau Mogunckie woyska, które nie tylko że swoje stanowisko utrzymały, ale nawet 60 żołnierzy i 2 officyerów w niewolę zabrały. — Odparte d. 28 przy Wasserburg nasze forpoczty zostały d. 29 powtórnie atakowane i przymuszone cofnąć się do szanów, z których tak skutecznie dawano ognia, iż nieprzyjaciół przymuszony został odstąpić dalszego przedsięwzięcia.

Pod d. 1 grudnia przysłał tu Arcy Xię Jan wiadomość z głównej kwatery Haun przez rotmistrza Jünger od Weccaia husarów, że przed świtem atakował nieprzyjaciół w trzy kolomny. — Nieprzyjaciół atak na korzystnych wzgórkach i broń się uporczywie; powtórzone ataki były ciągle odpierane, aż nakoniec nasze waleczne woyska zwycięstwo odniosły; biły one się przez 10 godzin z cofającym się nogą za nogą nieprzyjacielem, który nam 6 armat i 800 ieńców zostawić musiał. Po tej potyczce zostały nasze forpoczty aż do Haag posunięte. — W tej potyczce dystengwowały się szczególniej regiment Lacego, z którego 3 officyerów sztabowych jest raniomych, regimenta husarów Weccaia i Beniowskiego, 60ty regiment piechoty, 3ci Peterwardyński i 3ci Gradski bataliony, nadgraniczny regiment husarów, tudzież artylerya konna. — Arcy Xię Jmć chwali szczególniej generała majora Lötten który przednią strażą dowodził, tudzież wspomnianego wyżej rotmistrza Jünger od Weccaia husarów, który z szwadronem na baterję uderzył i onę opanował. ... Strata nasza w tej potyczce

była także nie mała w raniomych, o które Arcy Xię Jmć równie jak o szczegółach poźniej doniesie.

Arcy Xię Jmć odebrał także wiadomość od F. M. L. Kleinau, że przebył Dunay, postąpił aż ku Albach, wielu zabrał ieńców, zajął Straubingen i Ratysbonę. — Generał major Mecsery zabrał w Landshut kompanię granadyerów i 3 officyerów w niewolę.

Podług dalszego doniesienia Arcy Xię Jmć postąpił z armią d. 2 do Haag, i kąd nieprzyjaciół cofał się w nocy, i przy Hohenlinden znów się uszykował; przednia nasza straż, która nieprzyjaciół ścigała, zabrała 50 ieńców. Podkommendą F. M. L. Kienmayer zostawiony przy Landshut znaczny korpus, przybył także d. 2 przed południem do Dorffien i zupełnie się z armią złączył. — Na drodze od Wasserburga, cofał się nieprzyjaciół ku Ebersperg.

J. C. K. M. Raczył nadwornym dekretem pod d. 26 listopada najłaskawiej rozkazać, iż dla ułatwienia wewnętrznego handlu, i dla pomnożenia drobnej monety, prócz będących już w cyrkulacji srebrnych 12 i 6 krayerów, będą jeszcze podług wydanego okólnika 24 krayerowe, czyli podwojne 12 krayerowe wybite i w cyrkulacyę w prowadzone. Moneta ta ma być tak w prywatnym handlu, iako też w publicznych wszystkich kafsach bez żadnego oporu, w całej wartości 24 kr. przyjmowana i wydawana.

J. C. K. M. Raczył z własnej swej chęci kantorowi i kanonikowi Oedenburskiej kapituły, X. Janowi Krzysztofowi

Schulmann, przez wzgląd na jego zasługi w duchownym stanie, probostwo B.M.V. Turie z odstąpieniem tacy najsławniejszy udzielić.

Słachetny czyn zmarłego tu kupca Greckiego Kiriacko Christo, zasługuje na wdzięczność publiczności. W testamencie swoim odkazał procz 100 ryń. na szkoły normalne i 200 ryń. Bonifratrum, 600 ryń. tutejszemu ogólnemu szpitalowi na utrzymanie jednego ubogiego chorego Greka nieumy, a jeżeliby te na wystawienie osobnego łóżka nie wystarczały, żeby ich użył na pomoc chorych różney religii, których zawsze bez różnicy przyjmuje.

Tutejszy chirurg, Jan Ascher, złożył 10 ryń. w dobrowolacy ofiarze na rannionych przy Genui żołnierzy, które pomiędzy nich podzielone zostały.

List z Pragi pod d. 24 listopada zawiera w sobie: "Chwalebny zapał, który w skutecznieniu nakazanego od najsławniejszego z Monarchów wystawienia do obrony kraju jego batalionu Czechów, wszystkich zaimuje, może tylko być dziwny, czuciem obity, ale żadne pióro nie potrafi go określić. Lecz tego należało się po [walecznym i wiernym narodzie Czeskim spodziewać; okazał on się ze wszelkich miar godnym świetnej chwały swych przodków, o których historia wspomina. Ledwie z powszechny wieści było to urządzenie wiadome, gdy już cały naród gotował się do uchwycenia oręża za Monarchę i oyczyznę; z niecierpliwością oczekiwano na odezwę i plan urządzenia, które kochany nasz Arcy Xę Karol w tej mierze wydał. Według nadesłanych urzędowych doniesień, można śmiało twierdzić, iż przed ogłoszeniem tej

odezwy więcej już ludu było zgromadzonego, niż do tego legionu potrzeba było; każdy czy stary czy młody w każdym stanie chciał do niego należeć; zapomniano na młody wiek, na siwe włosy i inne stosunki, i ledwie potrafiło ludziom wyperswadować. Co za przedziwny obraz narodu, ledwie że usłyszał o życzeniu do brego Monarchy, swego oycy, i już go wykonał! — Ucząca się młodzież Czeska dała także codziennie nie małe dowody swej przychylności do swego Monarchy i oyczyzny: widzieć ją można kupami biegnącą do obrońcy Czech, naszego najukochańszego Arcy Xę Karola, z usilną prośbą, aby ją umieścić w legione. To piękne usiłowanie zachęciło wielu szlachty i Publikum do czynienia składek na pomnożenie funduszu dla studentów."

Z Londynu d. 25. Listopada.

Pogłoska o wyysciu eskadry od 7 liniowych okrętów z wielu wojskami lądowymi z Brest do St. Domingo, nie znajduje tu wiary, ponieważ nasza flotta z pod Brest nic o tym nie donosi. Podobnie nie wierzą doniesieniu o rekwizycyi wielu okrętów w Liwornie przez Francuzów, gdyż nasza eskadra pod admirałem Keith znajduje się w bliskości tego miejsca. — Z naszej strony nie będzie żaden posel na kongres do Lunewillu posłany. Jeżeli Austria tak mało jest skłonna do zawarcia oddzielnego pokoju jak Anglia, to nie przyjdzie zapewne tak prędko do pokoju.

Przybyły w niedzielę pocztowy statek z listami do d. 10. t. m. z Lizbony, przywiózł wiadomość o przybyciu do Tagu kilku przewozowych statków z generałem Pulteney. Weszły one tam d. 5. i 8. pod zastoną z wojennych okrętów. Przez

nich dowiedziano się, że zaraziła choroba w Hiszpanii jeszcze gwałtowniej. Nawet na granicy Portugalii w mieście Avamonte już się pokazała. Sewilla w trzymiała dwa okropne dni, w których każdego umierało po 8 do 900 ludzi. Do d. 24. p. z. dziennika rachowano już w tym mieście 21.000 umarłych, w liczbie których nie znajdowało się i tak 2000 kobiet. Uważała powszechnie iż więcej mężczyźni i tak kobiet na tę chorobę umiera, przez co liczba wdów znacznie się w Hiszpanii powiększyła. Z 11.000 ludzi, którzy w początkach, w Andaluzji na tę chorobę zapadli nie pozostało się i tak 117 wdowców, a za to 4665 wdów. Choroba ta zaczęła się u niektórych na bólu po kościach i głowy, a po śmierci niektóre ciała bywały żółte. — Jenerał Pulteney przybył na fregacie Adventure do Lizbony, dywizya jego będzie w Portugalii zimować. Cztery zagraniczne regimety zostały się w Minorce. Lord Keith powróci do Anglii nazad; na jego flocie pomiędzy żołnierzami nie pokazała się prócz skorbutu żadna inna choroba. — Spodziewano się dotąd, że wyprawa pod jenerałem Abercrombie i eskadra admirała Keith uczynią jakie przedsięwzięcie przeciw Egiptowi, lecz ostateczna burza zawiedła poniekąd nasze nadzieje. Strata w lipach i kotlicach, przytłumienie niedostatek żywności, przymusił i tak mówią, tę wyprawę do udania się do Minorcy i Malty, dla oczekiwania tam dowozu tych potrzeb. Bryg Flora, który żywnością zaopatrywany był w Plimut dla tejże floty, i wioząc prócz tego depesze do lorda Keith, rozbił się o skałę Mount Wis, przez co tymczasem nadeślanie żywności opóźnionem zostało, jednak wybrano zaraz inny do tego bryg.

Jenerał Abercrombie zostanie z gwaryami i większą częścią wojska w Makie, dla oczekiwania, czyli między Francją i Austryą nie przyjdzie znowu do wojny we Włoszech, aby mógł w takowym razie wspierać Cesarza.

Oczegday przybyła fregata Embuscade do Plimut z Jersey, gdzie wszystko w najlepszym zostaje stanie. — Z Cowes 3 przewoźne statki postąpiły z wojskiem do Jamajki.

Mieszkańcy Warwickshiere i Staffordschiere przez swoje postępowanie przyczynili do tego, iż wiele oddziałów milicji i regularnych wojsk musiano w ich okolicach postawić. W Lamberick i Waterford był także magistrat przymuszony do użycia surowych wojskowych środków.

Lord Benting w niedzielę przybył tu z depeszami z Wiednia.

Wprowadzone dotąd zboże z północy nie odpowiada zupełnie naszemu oczekiwaniu; z Hollandyi naw więcej go wprowadzono. Ilość wprowadzonej pszenicy od 26. września 1799. do 26. października 1800. wynosi 1 mill. 185.653 kwarterów. — W mennicy królewskiej od roku 1796. do tego czasu wybito złotej monety za 5 mill. 770,303 f. szt.

Okręt Postdam z Narwy pod kapitanem Daede, ładowany drzewem do budowy, został d. 20. do Harwich przyprowadzony, jednak jeszcze nie jest za zdobycie uznany. — Flota z Elby, pod konwojem Braskel, z Hull wypłynęła. — Osi floty z Newfoundland pod konwojem Agincourt od 74 armatnie przybył tutaj, tylko jeden okręt resztę burza rozrzuciła. — Smiałość rabusiów tak daleko u nas zachodzi, że już pocztowe wozy rozbijają, podróżnych &c. rabują. — Podpalanie stodół z zbożem,

które się od niejakiego czasu zapęściło, trwa jeszcze do tego czasu. — Jeden znany Irlandczyk ma być w Lifford sądzony. — W przeszłym tygodniu jeszcze tu 134 bezciek masła i 30 sera z Hollandyi przybyło. — Słychać, że lord Nelson ma płynąć z jedną flotą na Bałtyckie morze. — Liczba umarłych w Baltimore od 15 sierpnia do 25 września na żółciową gorączkę, wynosi 868 osób. — Dworska sobotnia gazeta mieści w sobie królewskie potwierdzenie teraźniejszych członków do nowego ziedooczonego parlamentu.

Parlamentowe obrady.

P. Windham oświadczył w piątek w niższej izbie, iż zamiast catoroczney summy na potrzeby armii, pragnie tylko mieć uchwaloną na 3 miesiące, ponieważ rachunku catoroczniego nie ma jeszcze gotowego. Rachunek ten był podany na 58 528 głów lądowego wojska, w której liczbie są umieszczeni inwalidzi i nie będący w aktualnej służbie oficerowie. Summy potrzebne na ten koniec zostały uchwalone. — P. Pitt żądał jeszcze żeby następujące summy uchwalone były: 60,000 f. szt. na utrzymanie emigrantów, 35,000 na takowe wydatki, 8000 dla chorych w Woolwich. Na zebranie tych summ podał razem następujące sposoby: Przetrzymanie tary po 4 szelingi od 1 f. szt. od wszystkich pensy i ziemieńskich dochodów, na jeden rok; przedłużenie podatku od stodu &c. także na jeden rok; utrzymanie opłaty od cukru, stodu, tabaczki aż do 25. marca 1802 — P. Jones naganił ministrom że nie czynili swoich wniosków w zupełnej izbie. P. Pitt oświadczył postępować nie P. Jones jako przeciwnie parli me to wi, dodając, że nie jest w jego mocy przy

musić członki, któreby tu rad widział, do obecności, równie jak oddalić te lub nakazać im milczenie, bez którychby się mogło obyć. Wniosek P. Pitta został także uchwalony. — Na wniosek lorda Ardena uchwalono potrzebne summy na 3 miesiące dla marynarki. — Za prośbą miasta Edynburga mówił P. Dundas, które wzywa parlamentu, żeby postanowił dobrowolne składki na utrzymanie ubogich. 4000 familli były przeszłej zimy przez dobrowolne składki utrzymywane, obawia się P. Dundas, żeby to utrzymywanie nie było zawsze potrzebnym, jednak słuszną jest rzeczą, aby ten ciężar rozłożyć na wszystkie części królestwa i zabezpieczyć utrzymanie ubóstwa; prosi przeto izby żeby tamtyszy magistrat był upoważniony zbierać składki po wszystkich parafiach. P. Tierney uważa w tym nowy dowód nędky teraźniejszych czasów, nie ma jednak nic przeciw temu, jeżeli mieszkańcy sobie tego życzą. Zezwolono na podanie w tym mierze billu, który już był po drugi raz czytany. — W komisji całej izby zniesiono opłatę od śledzi wprowadzanych z Newfoundland, nowcy Szkocyi i nowego Brunsziku. — P. Windham podał onegdaj żadaną listę zostających na Brytańskim żołdzie obcych korpusów. P. Hobhouse uważał nierzetelność w podaniu. W Wiltshire przywieziony jest korpus płatnych ochotników, w którym on służy, a ten nigdy żadnego żołdu nie odbiera; podane także i 1750 f. szt. dla korpusu hrabięgo Huron, które już są gdzie indziej porachowane. P. Windham przyrzekł poprawienie tych pomyłek. — P. Tierney odłożył swój wniosek względem rozważenia stanu narodu do przyszłego czwartku. P. Sheridan odłożył także swój

do przyszłego poniedziałku, względem ry uciekł dawniej z więzienia i kwizycyi niezupełności przełożonej korresponden w Madrycie, potem pod imieniem hrabia-
cyi, równie jak P. Jones do 14 dni wzglę- go Pils osiadł w Francyi, kupił w czasie
dem zastanowienia się nad wojną. — rewolucyi folwark należący do bywzego

Lubo papier słomiany dopiero kilka szpitalu Hotel Dieu w Paryżu. Teraz pi-
tygodni jest stary, widzimy go iednak sał do prefekta, że go w innym zamiarzo
iuz doskonalszym. Przedni iego gatunek nie kupił, jak powrocenia go prawdziwe-
wyrowna gatunkowi iedwabnego papieru. mu iego przeznaczeniu; lecz za rządow dy-
Gdyby tylko właściciel tej fabryki potrafił rektoryatu nie śmiał się z tym zdaniem o-
mu, jak zapewnia białości nadać, to może dezwać, teraz zaś gdy widzi, iż rząd
się porównać wdobroci z szmatowem pa- znajdzie w mądrych i sprawiedliwych rę-
pierem. Książka która na słomianym pa- kach, chce ten folwark, który zawsze ja-
pierze jest drukowana, kosztuje teraz dla ko depozyt uważał, szpitalowi nazad po-
rzadkości i Gwineę i bardzo odchodzi. wrocić. Prefekt posłał ten list pierwszemu
Właściciel fabryki słomianego papieru, konsulowi.

Z Paryża d. 21. Listopada.

Kompania gwardyi, kompania *Dziennik czynności w Lunewillu do d.*
przewodników i konie polowe Bona- 18 Listopada. " D. 12 był telegraf w po-
partego wysłły wczoray z Paryża. Ponie- ruszeniu, a w wieczor o godzinie 6 odda-
wał udały się drogą do Fontainebleau, no Francuzkiemu ministrowi telegrafizują
mniemają przeto, że pierwszy konsul uda depeszę, która mieściła w sobie w zapie-
bię znówu do armii Włoskiej. Przedtę- czętowanem bilecie odpowiedź na postaną-
żenie zawieszenia broni, którego hrabia do Paryża przez kuryera depeszę. W no-
Cobenzl żądał, zostało odmowione; lecz cy na d. 14 przybył z Wiednia kuryer z
pierwszy konsul zapewnił go, że może listami do hrabiego Cobenzl. D. 14 zrana
bezpiecznie dalecy w Lunewillu negocyo- o godzinie 11 odebrał Francuzki minister
wać. Na czele wysłtych z tą przewodni- nadzwyczajnego kuryera z Paryża, a po
ków znajduje się młody Beauharnois. — południu o godzinie 2 wysłał tam innego.
Jutro wkościele S. Gerwazego będzie Tego samego dnia jenerał Lahorie, który
nabożeństwo z muzyką do S. Cecylii, pa- przesłły nocy do Lunewillu przybył, od-
tronki muzyki odprawione. Od rewolu- wiedził ob. Bonaparte i oddał mu depes-
cyi pierwszy raz to nabożeństwo odpra- sze od rządu. W tymże dniu był hrabie-
wiać się będzie. — Sławny Olavides, któ- mu Cobenzl przez jenerała brygady Bella-
mość o wyjeździe jenerała Moreau z Pary-

ła, zupełnie potwierdziła. D. 15 Francuz-stanowienia się nad własnościami tamtey-
 ki minister posłał nadzwyczajnego kurye-
 ra do Paryża. Baron Kempelen, podpuł-
 kownik przy głównym sztabie Cesarskiej
 armii, rodem Węgier, został przez hrabie-
 go Cobenzl kuryerem do Wiednia posłany,
 na co otrzymał od Francuzkiego ministra
 paszport. Przybył on w nocy na d. 13 zgło-
 wney kwatery Cesarskiej w towarzystwie
 kuryera z Wiednia. D. 16 w wieczor o go-
 dzinie 6 Francuzki minister wysłał znowu
 kuryera do Paryża. Dosyć mocna słabość
 nie pozwoliła hrabiemu Cobenzl tego dnia
 wychodzić. Do tego dnia widywali się oba
 ministrowie codziennie z sobą; iadali na
 przemiany jeden u drugiego, to z officye-
 rami sztabu, to z officyerami załogi Lu-
 newillu, to z urzędnikami publicznymi lub
 z naczynszymi mieszkańcami tego mia-
 sta. Słabość hrabiego Cobenzl trwała ie-
 stoże ciągle do 17 i 18 listopada i niepo-
 zwalała mu wychodzić. Oba ministrowie
 mają na teatrze osobne swoje łóże. Dy-
 rektor teatru jest ten sam, który był w
 Rasztadt. Co drugi dzień jest reprezenta-
 cya. Dyrektor telegrafu, ob. Chappe,
 mieszka w zamku, równie iak jenerał Clar-
 ke od d. 16. Poprawy malarstwa i rzeźby
 są ukończone; teraz brakuje tylko jeszcze
 sprzętów, lecz zdaje się, iż odłożono o-
 meblowanie izb dla ministrów przeznaczo-
 nych. Ministrowie, należące do legacyi
 osoby i ich świty są poprywatnych do-
 mach rozłożone, gdzie nie wiele mają
 wygody. Wszelkiego gatunku żywności
 jest podostatkim, a lubo są przy drogie,
 widać jednak że przyległe okolice znowu
 się odradzają."

Teraźniejszy minister wewnętrzny,
 ob. Chaptal, posłał dwóch z ręcznych
 Francuzkich lekarzy do Hiszpanii, dla za-

szezy zarazy i zapobieżenia iey się szerze-
 niu.— Zakazano pod karą śmierci wszel-
 kiej komunikacyi z rybakami i innemi
 osobami, lub okrętami wysp Jersey i
 Guernsey z przyczyny podeyrzenia zara-
 żliwey choreby.— Z Nicei zaambarkowano
 wiele artyleryi dla naszej armii we Wło-
 szach; popynie ona najprzód do Genui.
 Stan oblężenia Awenionu jest teraz uchy-
 lony.

Z Hanau d. 28. Listopada.

D. 24 rozpoczęły się na nowo nie-
 przyjacielskie kroki, i znowu krew od lip-
 ca pierwszy raz rozlaną została.

Francuzki jenerał adiutant wezwał
 kommandanta pozostałych w Aschaffenburgu
 Mogunckich woysk do ustąpienia z mia-
 sta. Na to wezwanie nastąpiła przeciwna
 odpowiedź. Francuzi gotuią się do atta-
 ku; tymczasem Mogunckie woyska uprze-
 dziły ich, i przymusiły Batawski batalion
 do cofnienia się. Potyczka trwała aż do
 godziny 8 w wieczor. Hollendrzy utracili
 80 ieńców, i pułkownika husarow mają
 ranionego. Noc przeszła spokojnie; ale
 gdy nazajutrz zrana postrzeżono że się
 Hollendrzy pomnożyli, wysłano posłańca
 do Stockstädt, dla wyrobienia u jenerała
 Augereau czasu do wolnego odeyscia, za
 oddaniem miasta i powrotem ieńców.
 Po przybyciu na powrot posłańca, ścią-
 gnęły zaraz Mogunckie woyska swe pikie-
 ty i opuściły Aschaffenburg. Udały one
 się do Speßart. W krotce za nimi po-
 maszerowały regiment Hollenderskich hu-
 sarow, regiment Hollenderskich i regiment
 Francuzkich strzelcow i półbrigada Fran-
 cuzka. Korpus ten 3000 ludzi wynoszący,
 od samego jenerała Augereau przywodo-
 ny, nie ścigając Mogunckich woysk, roz-

żczył się między Ascheffenburgiem i Spesart. D. 26 główna kwatery pomknęła się daley naprzód. Mogunckie woyska cofnęły się do Schweinfurta.

Z Petersburga d. 14. Listopada.

Dworska nasza gazeta miesci w sobie co następuje: „Dowiedzieliśmy się, że wyspa Malta będąca dotąd w posiadzeniu Francuzów, poddała się Angielskim wojskom; a że nie wiadomo jeszcze dotąd, czyli została w tym względzie d. 30. grudnia 1798. umowa dopełnioną została; na mocy której ta wyspa po odebraniu miała być zakonowi S. Jana Jerozolimskiego powróconą, którego mistrzem Imperator wszech Rosyi jest, raczył przeto J. J. Mość dla utrzymania swych praw rozkazać, żeby na wszystkie okręty Angielskie znajdujące w portach jego państwa były włożone było embargo, póki wspomniana umowa zupełnie wykonaną nie będzie.”

Na dowód najwyższej Imperatorskiej łaski deputowani od rządu 7 połączonych (bywających Weneckich) wysp, hrabia d'Auriaux i Cladan są Aktualnymi konsyliarzami stanu mianowani. Major Walsopulo będący przy tej Rzpltej został także do stopnia 7 klasy podniesiony. — Mondur szkoły głównej w Moskwie ma się składać z ciemno zieloney sukni z czerwonymi wyłogami i kołnierzem, z białymi guzikami, na których jednej połowie będzie się znajdował herb państwa, na drugiej wyrazy nauk, tudzież białych spodni.

Z Berna d. 30. Listopada.

Wczoraj prezydent rady wykonawczej Zimmermann posłał doż kommissyow (prawodawczych) następujące poselstwo: „Neutralność i niepodległość naszej; oyczyzny tak wielkiej są wagi dla całego narodu, iż rada wykonawcza

z pośpiechem udziela wam odebraney ob. Glaireradosney w tej mierze wiadomości. Pierwszy konsul Francuskiej

Rzpltey zapewnił uroczyscie naszego posła na prywatney audyencyi, iż zaczepny traktat roku 1798. jest zniszczony i nowy związek grupujący się na dawney neutralności i niepodległości S. Wajcaryi ma być zawarty. Przydał także do tego zapewnienia, iż do mającego się rozpocząć kongresu pokoju, nie tylko że nasze poselstwo będzie przypuszczone, ale nawet Francuski rząd wystara się na nim, żeby nasza neutralność i niepodległość od innych kontraktujących mocarstw równie uznaną była. Rada wykonawcza jest przekonana, Obywatele Prawodawcy! iż znią będziecie z tego powodu dzielić radość i nadzieję, które pokłada w uczuciach sprawiedliwości, słuszości i przyjaźni teraźniejszego Francuskiego rządu dla naszej Rzpltey, iż on wszelkiego starania doży, dla przywrócenia naszej oyczyznie spokoyności i szczęścia, których ją przymierze roku 1798. pozbawiło.”

Z Berlina d. 28. Listopada.

Putkwaia Ludwik Bonaparte, udał się drogą do Pruss; poiedzie na et do Królewca i Memli, a z tamtąd uda się może przez Warszawę do Sileska, lecz nie jeszcze pewnego o tym powiedzieć nie można. Jeden z sekretarzy tutejszey legacyi Francuskiej ob. Vaudeuil z nim pojechał.

Gdy dotąd wywózno pokryiomu wielkiego zboża, został przeto zakaz zostawiony pod karą konfiskaty zboża za powtornym dopuszczeniem się i 6 tygodni w fortecy więzienia,

GAZETY KRAKOWSKIEJ

W NIEDZIELĘ DNIA 14. GRUDNIA 1800.

Z Paryża d. 24. Listopada.

Pierwszy konsul jeszcze nie wyjechał. 800 ludzi z piśszej gwardyi konsularney, cała gwardya konna i artylerya odebrały rozkaz bydź w gotowości do marszu. Dowódca nie wiadomo jeszcze pewnie do której armii uda się Bonaparte. Wielu utrzymuje że uda się do Bawaryi, inni zaśowu, że do odwołowey, czyli Włoskiej armii. Plan kampanii, przynajmniej jak publiczność o nim mówi jest takowy: Odwołowa armia wniydzie w tym samym momencie przez Simplon, przez który Bonaparte kazał drogę iść do Włoch, gdy armia Włoska z Toskanii będzie się posuwała w górę, dla wzięcia Austriaków między dwa ognie i przecięcia im cofnięcia i posiłkow. Armia Moreau będzie stała spokojnie, póki Augereau nie postąpi na tę samą linię, na której ona się już znajduje, na ow czas wszystkie 4 armie będą razem przeciw Austrii postępować. Będzie także dołożona staranność żeby Wenecyą opanować. — Generał Murat wyjechał z Paryża.

Od d. 11. nie odebraliśmy żadnych

Angielskich pism; zapewne kazał ich rząd na granicy zatrzymać i wykadzić. Od negdaysza znowu ich wydają, ponieważ ta ostrożność Bogu dzięki nie była potrzebną. Ostrożności, które wszędzie przeciw zarazie poczyniono, są takie, jakich sobie tylko życzyć można.

Lucyan Bonaparte w podróży swojej do Madrytu przejechał w największym incognito przez Bordeaux. — Gdy Chaptal objął urząd ministra wewnętrznego potwierdził pensyą 2400 fr. którą jego poprzednik pocię St. Lambert wyznaczył. Przytym wyznaczył inną pensyą 2000 fr. bywшему X. Morollet, jednemu z najpracowitszych i najużyteczniejszych piarz naszych Ob. Gaillard, bywшему członkowi akademii Francuzkiej, autorowi historyi o zazdrości między Anglią i Francją, wyznaczył także 2000 fr. pensyą.

Dziennik z Lunewillu zawiera i sęce w sobie co następuje: „D. 18 listopada hrabia Cohenz nie wchodził jeszcze przez cały dzień; lecz zdrowie już przewróconym zostało. — Remieslnicy, którzy mieli naprawić zamek w Lunewillu, zostali

odesłanemi; pokończono tylko potrzebne reperacye, a umeblowania wcale zaniechano. D. 19. listopada przybył tam Austriacki officer, który zapewniał iż nader ważne przywiozł depesze. Przybył on z głównej kwatery Arcy Xcia Jana, był prowadzony od adiutanta z Strazburga i wysiadł u hrabiego Cobenzl. Ostatni rozmawiał z jenerałem Moreau, kiedy ten d. 19. przez Lunewil przejeżdżał.

Podług najnowszych wiadomości z Madrytu pod d. 10. z Malaga pod d. 3. i z Kadyxu pod d. 4. listopada, zaraźliwa choroba Bogu dzięki z powodu zimnej i deszczowej pory zmniejszyła się; kurjerowie z Hiszpanii do Francyi i na powrót przejeżdżają także bez przeszkody. — Francuzki kurjer który z Kale do Anglii popłynął, znówu tam d. 19. powrócił. — Korpus wyboru z Wersalu poszedł przez Dijon do Włoch. — Ob. Lefseps idzie na kommissarza handlowych związków do Kadyxu namieysce zmarłego Fonscuberte. — Pogłoska iakoby się zaraźliwa choroba z Hiszpanii do Akwisgranu rozszerzyła, jest zupełnie zmyślona. — Przedawanie pisma, które tu wyszło: porównanie Bonaparty z Cesarem, Kromwelem &c. jest zakazane.

D. 22. zgromadziło się ciało prawodawcze. Kilka wystrzałów zarmat zapowiedziały o godzinie 1. po południu otwarcie jego posiedzeń. Minister wewnętrzny, ob. Chaptal, przed którym szło dwóch oddzielnich wszedł do sali i oczekiwał tam prawodawców. Przybyli oni poprzedzeni oddzielnymi i posłańcami stanu. Najstarszy z nich zajął krzesło prezydenta. Minister Chaptal zabrał potym głos: "Pierwsze posiedzenia ciała prawodawczego (rzekł) założyły węgielny ka-

mien naszego urządzenia towarzyskiego, drugie go utwierdzą. Do niego należy oznaczyć los Rzpltey przez jego mądrość. Lecz czegoż się teraz nie może spodziewać, po tak licznych oznakach powszechney, szczęśliwości i potylu dowodach, które iey rząd w tey mierze dać? Czas który od 18 Brumaire upłynął, jest tak świetny, iż możnaby powiedzieć, że go wiele sławnych wieków dla Francyi poprzedziło. Wszyscy obywatele błogostawiają rząd za dobro, które zrządził, i cieszą się zawczasu z szczęścia, które na przyszłość gotuje. Wrażenia dawnych przykrości wychodzą z pamięci, kłótnie bywają rzadsze, a na mieyscie niespokojności następuje bezpieczeństwo. Jak słodka i świetna przyszłość otwiera się dla Rzpltey, która sławną wiecznie przez kunszt, wielką przez zwycięstwa, szczęśliwą przez caotę, powołaną jest do każdego rodzaju chwały i szczęśliwości! " — Prezydent oświadczył iż ciało prawodawcze znajduje się w zupełności; potym przystąpiono do obrania prezydenta i sekretarzów. Chatry Lafosse została prezydentem obrany, sekretarzami zaś Breard, Gossuin, Crochon, i Pémartin. Chatry Lafosse miał przy objęciu krzesła mowę, w której rzekł. " Wielkie zdarzenia, nadzwyczajne szczęście oręża, powszechne polepszenie administracyi, oto są skutki 18 Brumaire, czego winstnie armiom i rządowi. " Mowcy rzędu Champigny, Berlier i Cretet zostali wprowadzonymi. Pierwszy zabrał głos, w którym wyraził, iż nowe posiedzenie będzie drogą epoką, zabezpieczającą używanie prawa reprezentacyi. Szczęśliwe nasze położenie przypisać dobremu porozumieniu, które pomiędzy wszystkimi władzami za

chodzi. Musi one naszych nieprzyjaciół do rozpacz przywieść i przekonać ich o umiarkowaniu Francyi. Dobro któreście już zrobili, przydał, jest niezawodną ręką. komyją tego co jeszcze macie uczynić. — Cisło prawodawcze nakazało druk wszystkich tych mow, oraz wysłanie poselstwa do senatu, trybunatu i konsulow zdoniesieniem o swoim instalowaniu. — Trybunat odnowił swego prezydenta; Thiersse zajmując teraz krzesło. — Na wczorajszym posiedzeniu ciała prawodawczego utrzymał jeden członek, że mowa Obaptala nie może być do protokołu wciągnięta, jako nie należąca do posiedzenia, gdyż ciało prawodawcze, kiedy on mówił, nie było jeszcze instalowane. Została więc wyznaczona. — Obr: Bellaville, mianowany sprawującym interesu w Toskanii, położył urząd prawodawcy.

Z Rzymu d. 6. Listopada.

Baron de Hompesch przybył do Lotretu, Mowią, iż chce się protestować przeciwko swemu zrzeczeniu się dostojności wielkiego Mistrza zakonu Maltańskiego, i że już w tej mierze uczynił stosowne kroki do naszego dworu.

Ustanowiony przez Ojca S. Rząd tymczasowy został zniesiony, i ogłoszony już jest rząd ostateczny.

Z Sztokholmu d. 21. Listopada.

Dziś przybył tu Rosyjski kurier z Petersburga, który zaraz do Króla do Drottningholm odesłanym został. Przywieszone przez niego depesze były powodem do złożenia natychmiast w obecności Króla Jmć gabinetowej rady. Naradzenie to dotyczyło się, iak mowią umowy izwiązku czterech północnych dworow na utrzymanie neutralności morskiej. Wszelkich chęć użyć sposobow do przymuszenia Anglii do pokoju. Gotenburski połow śledzi nie zdaje się tego roku być obfitem. — Ponieważ tej jesieni wiele unas dzieci na krosty umarło, kolegium nasze medyczne zamysła tu także w prowadzić szczepienie ospy z krow materyi.

Liczba okrętow Angielskich, na które w Petersburgu embargo włożone zostało, wynosi 129. Podług doniesienia z Bigi, pozwolony tam został wywóz pszenicy i flantkiej i Kurlandzkiej za podwyższonym cłem w stosob.

D O N I E S I E N I A,

Magistrat Ces. Król. stołeczny Krakowa ninieyszemą publiczność uwiadomia, iż rzeczy ruchome rożn. prawem przekonanego Szafranski-go końcem zaspokojenia długu 72 zł. tudzież kosztow prawnych 4 zł. Małżonkom Sebastyanowi i Maryansie Robackim przysądzonych na instancyą tychże rzeczonych małżonkow po upłynieniu bezskuteczne pierwszego terminu na dniu 15. grudnia r. b. w domu pod Nrm. 209. na cementarzu Wszystkich Świętych sytuowanem mocą publiczney licytacji więcey dającemu z przedawane będą. Ochoę więc kupienie mający na dniu i miejscu wyżej wymienionym przyjdować się mają. Dan w Krakowie dnia 18. Listopada 1800.

J. Gellinek.

Valen. Bartsch.

Ant. Joz. Feistmantal.

Z Rady Magistratu C. K. Stoł. Miasta Krakowa,
Kozłowski.

C. K. Krol. sądy szlacheckie Krakowskie Galicji zachodniej Edyktem niniejszym publicznie wiadomo czynią, że dobra Przepiorow, z przynależnościami, Polwarkim Przepiorow, wioskami Kamińskie i Garbowice, w cyrkuł Sandomierskim leżące, s. p. Józefa hrabi Małachowskiego dziedziczne, na żądanie C. K. komisji bankowej Warszawskiej w celu zapłacenia sumy 137,28 zł. 22 gr. pol. iato też 31,68 zł. 7 gr. pol. upadłej malsie Heislerowskiej wnoszą, d. 15 gr. stycznia 1800 roku sprzedawane będą. Wszyscy zatem dóbr rzeczonych nabydź sobie życzący wyzwalają się: ażeby na dniu wyżej wyrażonym o godzinie 9 rano w C. K. sądach szlacheckich jutejszych stanęli.

Nabydź sobie życzącym dóbr tych sprzedanych bydź mających warunki i składowcy przeżyć sobie w sądowej registraturze wolno jest. Tym Edyktem oraz wierzyteli na dobrach tych zabezpieczeniu upomnieć zostają, aby nie oczekując osobnego wezwania, w prawach swoich dopilnowali się.

W Krakowie dnia 22 października 1800.

Józef de Nikorowicz.

W. Roskoschny,

Reinheim.

Z Rady C. K. sądów szlacheckich Galicji zachodniej.

Bmuński S.

C. K. sądy szlacheckie Krakowskie Galicji zachodniej Edyktem niniejszym wiadomo czynią publicznie: że Antoni Michalski bezdziejny i niezostawiwszy testamentu dnia 29 grudnia 1799 roku w wsi Beyscach umarł: że pozostały po nim majątku Wincentemu Faruchowiczowi administracyi oddano i sukcesorom nieprzytomnym kuratora czyli zastępcę w osobie adwokata Męciżowskiho postanowiono; wszyscy przeto którzy do tego spadku prawa jakie mieć rozumieją, a w szczególności Pan Ludwik Michalski, Pan Mieczysław Michalski, i Pani Tekla z Michalskich Blocka tym Edyktem wyzwalają się: ażeby w przeciągu 6 miesięcy końcem dostąpienia dziedzictwa przyswoite czynili kroki; bo inaczej dziedzictwo iako opuszczone, oni iako zrzekający się prawa dziedzictwa uważani będą.

Tak bowiem stanowią C. K. praw przepisy. W Krakowie d. 29 września 1800.

Józef de Nikorowicz.

Reinheim.

Chrastiański.

Z Rady C. K. Sądów Szlacheckich Krak. Galicji za-

Weinmann.

TRZECIA CZĘŚĆ KOMMENTARZA.

Książka dla urzędów cyrkularnych iako ponoszony Instruktarz przy obiedziarniu kreiu i cyrkulów, czyli książka ku powszechnemu użytkowi sędziów, ekonomistów i urzędników na prowincyi, iako też dla obywatela i gospodarza rolnika C. K. państwach, niemniej Instrukcyja dla cyrkularnych osób, podług najwyższego wazowania i zezwolenia przez Józefa Kropatschka C. K. aktualnego sekretarza nadwornej i publicznego nauzczytela prawodawstwa i praxys cyrkularney przy C. K. szlacheckim leibgardzie Galicyjskiego wydziału, wyszła z druku, i dostać iey można w Wiedniu u autora w domu jego tu na podpisie wyrażonym, każdodziennie za cenę 3 ryń. 30 kr. równie i pierwszy tom tegoż dzieła za 4 ryń. niemniej i drugiey części za 4 ryń.

Ze to dzieło w powszechności dla urzędów cyrkularnych, magistratów, urzędników, ekonomistów, dla rolnika i obywatela we wszelkim względzie użyteczne, śmielo nawet mówić mogą, nieodbycie potrzebne jest, przeszły łaskawy autorski i obywatelski poprzedniczego dzieła, tudzież kilkokrotnie oświadczone życzenie, ażeby według terażniejszych przepisów ku użytkowi obrócone było, potwierdziły że wszech miarę prawdziwe; takowe dzieło zostało dla użytku swego od najwyższej nadwornej instancji

cwi przez dekret osobny nadworny pod d. 21. lutego, i powtornie pod d. 19. września 1799. wszystkim w ogólności królowym instancjom, urzędem cyrkularnym, dominiom, magistratom i sądom grodzkim zalecone; a tak następnie takowe zalecenie z strony C. K. rządu niższej Austrii w parcie Wiedeńskiej d. 19. paźd. 1799. Nr. 84. na karcie 3523. ku powszechny wiadomości umieszczone. Niżej podpisany podchlebia sobie, iż zjednął powszechnie ukontentowanie, ile że urzędnik cyrkularny zapewne takowego dzieła potrzebuje, w którym się wszystkie przepisy dla ścisłego uskutecznienia urzędowych obowiązków podług wszelkich głównych przedmiotów urzędu swego weźle szczerze znajdą, aby w każdym razie rozporządzenia i czynności do załatwienia wpływ mające, łatwo w nim znaleźć mógł; urzędnik, ekonomista, rolnik i obywatel jest w najszybszym związku z urzędem cyrkularnym, potrzeba mu przeto koniecznie wiedzieć, jak ma dogodnie odpowiedzieć cyrkularnym rozporządzeniom; ileż przeto nie zysknie służba powszechna dobro na tym? gdy przełożeni i poddani obowiązki swe zebrane w jednym dziele razem ośią widzieć mogą, co ow rozrządził, ten zaś uskutecznić ma. Przetożony nie potrzebuje już subordynowanego sobie przez obszerne informacje, napomnienia i t. p. nakłonić do wykonania obowiązków swych, ten zaś, to jest subordynowany, nie jest więcej w ambarasie, czynienia zwłoki w interesach i służbie przez zapytania, kwestve i t. d. Sprawujący interesu widzi rzucem oka przed sobą zebrane w jednym dziele wszystkie wstawy, oraz zbior wszystkich w każdym przedmiocie wyszłych przepisów.

Jeżeli w wyżej opisany sposób celu mogą dobić, bydź nadal użytecznym, poczytam się za najwyższemu, ile oraz życzenia moje uprzejme spełnione będą, żem według sił moich do przyspieszenia najwyższej służby przyłożył się. Dzieło to będzie wszystkie części formy rządu dokładnie i ściśle w sobie zawierać, aby przez rozbiór na szczegóły rozwekłe nie było.

Magistraty, dominia i officjalessi, ekonomisci tudzież inni Jmć. Panowie prenumeranci raczą tę książkę w własnym C. K. cyrkularnym urzędzie obstalować, któremu się zadana liczba exemplarów przesła, a tak w tym samym urzędzie pieniądze za to należące się łożą. Równie mogą amatorowie w miastach prowincjonalnych dzieło te w C. K. cyrkularnym urzędzie w każdym głównym mieście znajdującym się lub u niżej podpisanego obstalować i odbierać.

DZIESIĄTA CZĘŚĆ ZBIORU PRAW czyli USTAW.

Którę pod najszybszym panowaniem J. C. K. Ap. M. FRANCISZKA WTOREGO po wszystkich C. K. Niemiecko-dzielnicznych królestwach wyszły, łącząc w to i Galicję; w porządku chronologicznym, wraz z głównym repertorium względem dotąd wydanych X. Części przez Józefa Kropatschka C. K. aktualnego nadwornego sekretarza i publicznego profesora prawodawstwa, oraz praxis kreizamtowej przy C. K. pierwszemu salacheckiej leibgardzie wydziału Galicyjskiego, wyszła z druku, i dostać ją można tak u JPana Jana Jerzego de Mößle C. K. uprzywilejowanego księgarza w Wiedniu, na Grabeniu w kamienicy konsyliarza nadwornego de Koller pod Nrem. 1212. isko też u niżej podpisanego wydawcy tego dzieła, w domu jego tu na podpisie wyrażonym, za cenę 4 zł. ryń.

Ta dziesiąta część zamyka w drugiem połowie roku 1797, to jest od 1go lipca aż do ostatniego grudnia r. t. wszystkie tak w politycznym iako i sądowniczym wydziale normalne przepisy i rozporządzenia wyszłe po wszystkich Niemiecko-dzielnicznych królestwach, łącząc w to Galicję wschodnią i zachodnią, porządkiem chronologicznym, z kontynuacją liczb, zwyczajnych marginesów i odwołaniem się do przepisów związek z temiż mających, do tej części przyłączono są: główny chronologiczny rejestr ustaw znajdujących się teyże części, tudzież główne systematyczne repertorium wszystkich 10 części, alf. betyczny w porządku ułożone.

Także exemplare kompletowe tychże ustaw, a to od pierwszego tomu, obejmującego ustawy od wstąpienia na tron J. C. K. Ap. M. FRANCISZKA II. czyli zacząwszy od d. 2. Marca 1742. aż inclusive 10 tomów dotąd można za 27 zł. ryń. u niżej podpisanego i u wyższy wymienionego Pana de Mößle, niemniej poledynko, prócz pierwszego i drugiego tomu.

Równie znaleźć można każdodziennie w obu dworach miejscach 6 dotąd wyszłych całkowitych tomów, oraz i pojedynczo, prócz trzeciego tomu dzieła pod tytułem: *Konstytucya Austriacka, połączona z ustawami existującemi &c. &c.* za cenę 17 zł. ryń. 45 kr. W Wiedniu d. 25. Kwietnia 1800.

Jożef Kropaschek.

C. K. aktualny sekretarz nadworny, profesor publiczny prawodawstwa i praxys kreyzamtowej, przy C. K. szlacheckiej leibgardzie, wydziału Galicyjskiego mieszkający na Fischerstiege Nro. 408. na pierwszym piętrze.

Licytacya rzeczy ruchomych po niegdy Franciszce de Koenig Motto widłowa pozostałych: iako to mosiądzu, między, cyny, porcelan, fajansow, soka, sukien, bieleziny, stolarszczyzny i innych rzeczy z mocy dekretu w Przeciwnym C. K. sądzie szlacheckim Krakowskim dnia 18 grudnia roku 1800 w kamienicy pod Nrem 633, w Krakowie na ulicy Mikołajskiej odprawować się będzie.

Augustyn Korytowski, Komornik Krak.

Magistrat miasta C. K. stołecznego Krakowa wszystkim komu o tem wiedzieć należy, do publicznej podaie wiadomości, iż różne klejnoty i suknie po śmierci Waleńtynego Kleyknera pozostałe, i w depozycie magistratu tutejszego leżące, dla dobra małoletniej Heleny Kleyknerowej, na instancją teyże małoletniej dnia 19. miesiąca grudnia 1800. roku, o godzinie 10. ranney poczynając, za gotowe pieniądze więcej dającym sprzedawane będą w tutejszym magistracie. Ktoby sobie więc i takowych klejnotów i sukien nabyć co życzył, ma się na wyżej wyrażonym miejscu i czasie znajdować. Dan w Krakowie d. 27 Listopada 1800. roku.

Z Rady Magistratu C. K. stołecz. miasta Krakowa.

Kozłowski.

Magistrat miasta Kazimierza niniejszym Edyktem donosi: że na żądanie W. Autoniego Kłofsowskiego prawem pokonywającego licytacya publiczna ogrodów i gruntów z parkanami i drzewinkami sukcesorów Zakulskich prawem pokonanych dziedzicznych w mieście Kazimierzu leżących, zł. pol. 1728 gr. 7½ oszacowanych z mocy wyroku sądowniczego pod dniem 21. miesiąca listopada R. 1800. do N. 1243 zapadłego w ratuszu miasta Kazimierza o godzinie 2giej po południu w dniach 18. miesiąca grudnia r. b. i 8. oraz 23 miesiąca stycznia roku 1801. odprawić się będzie. Życzący sobie takowych ogrodów wyżej wymienionych nabydź, mają się w miejscu i czasie wyżej oznajmionym znajdować.

Jan Dobrzański Prezes.

Szym. Ratkiewicz radca.

Szczepan Dunicz radca.

Z Rady miasta Kerimierza.

Winc. Paczkowski pisarz.

Nomine Cæsareo Regii Fori Nobilium Lublinensis in Regno Galicie Occidentalis Dnis Alexandro Principi Sapieha, ejusdemque matri Theophilæ de Jabłonowskie Ppfæ Sapieżyna, Carolinæ de Principibus Sapiehy Sotykowa, Annæ de Sapiehy Patocka, Marianncæ de Sapiehy Puzyńska, Emilie de Sapiehy Jelska, Franciscæ Ppæ Sapieha, qua successoribus olim Annæ de Sapiehy Principissæ Jabłonowska, Medio presentis Edicti hisce insinuat. quod nimirum Gsi Josephus Prek, Juliana de Preky Lenozowska, Sophia de Preky Wirzbicka & Thecla de Preky Jedlińska fratrem & sorores olim Michaelis Prek & Victorice de Grzymaly conjugum filius & filie ad Forum hocce adversus eos in causa pto. solutionis debiti 30,000 fl. p. c. s. c. Libellum porrexerint, Judiciique opem, quo ad id iustitiæ exigit, imploraverint. Cum autem Forum hocce ob ignotum eorum habitationis locum, vel plane a Cæs. Reg. hæreditariis Terris absentiam ipsis hic loci degentem advocatum Fiedrowicz ipsorum periculo, & impendio, qua Cu-

horem constituerit, cumque etiam *Lis contestata in conformitate præscripti pro C. R. hæreditariis Terris* iudicarii Codicis agitabitur, atque etiam terminabitur, ideo ipsi eum in finem admonentur, ut die 8. Januarii a. f. hora 10. mat. aut ipsi compareant vel Curatori dato, si quæ forte haberent juris sui adminicula tempestive transmittant, vel denique alium quempiam Mandatarium constituent Foroque huic denominent & pro ordine præscripto ea juris adhibeant media, quæ ad sui defensionem maxime efficaciter esse judicaverint utpote quod secus adversas fors cunctationis suæ sequelas sibi met ipsis imputandas habebunt. Ita enim sanciunt præscriptæ pro Cæs. Reg. hæreditariis Terris Leges.

Witerff.

Wrabetz.

Gruszecki.

Ex Consilio Cæs. Reg. Fori Nobilium Lublinensis in Regno Galiciæ Occidentalis. Datum Lublini 29 Octobr: 1800.

Dostenberg.

Per Cæs. Reg. Forum Nobilium Lublinense Galiciæ Occidentalis notum redditur, ad instantiam Dnæ Marianne Daszkiewiczowa nomine minorennis suæ filix Ludowicæ Daszkiewiczowna tum contutoris Dni Ludowici L. B. Rastawiecki in summe 24000 fp. c. s. c. jurevincentium, sine assumendæ bonorum Łeczna cum attinentiis in Ciro. Lublinensi Jacentium, & Antehac jurevicetæ Dnæ Ppfsæ Elisabethæ de Branicki Sapieszyna priorum, ad præsens vero Dno Adolpho Camiti Kalkreuth resignatorum, juxtaque actum detaxationis, per quemlibet prævie in gremiali hujati registratura vel circa ipsum actum inspicundum ad pretium 2376055 f.p. 10 gr. æstimatorum, cum designatus pro 5 Nov. a. c. licitationis terminus frustratus fuerit, quartum subhastationis terminum pro 16 Jan. a 1801 hora 10 matutina præfixum haberi. ubi plus offerens admentem §. 436 Cod. Jud. credita bona his inhærentia pro rata oblatis pretii in se recipere tenebitur, in quantum creditores ante stipulatam forte enunciationem credidi solutionem acciper detrectarent, ceterum in sequela §. 432 Cod. Jud. significatur, quod nonnisi quis in hac nova licitatione pretium detaxationis obtulerit, bona Łeczna etiam infra detaxationem pretii vendentur, quare hoc modo etiam annes Dnæ Elisabethæ de Branickie Pfsæ Sapieszyna in præfatis bonis Łeczna cum attinentiis hypothecarii creditorem, pro eodem termino, quin specialem adlicitationem prestolentur, juxta aulicum Normale die 22 Aug. 1797 hisce adicitantur, quo secus si, qui se in præfixo termino non sisternt, nec contra emptorem aut susceptorem eorundem bonorum, nec ad ipsum bonum jus aliquod se amplius habere, sed suam satisfactionem ex pretio venditionis tant alia debitoris. Substantia querere debere sciant.

Wittorff.

Wrabetz.

Purtscher.

Ex Consilio C. R. Fori Nobil. Lubl. in Regno Galiciæ Occidentalis. Datum Lublini Die 5 Novembris 1800.

Dostenberg.

Nomine Cæsareo Regii Fori Nobilium Lublinensis in Regno Galiciæ Occidentalis Domino Josepho Nowicki, Medio præsentis Edicti hisce insinuat quod nimirum Dna Isabella de Principibus Czartoryskie Princeps Lubomirska sub præ: 23 Octobris 1800 N. 12,824, ad forum hocce adversus eum in causa pucto solutionis suamce 2000 duc: c. s. c. Libellum porrexerit judicique opem, quo ad id iustitia exigit, implo-raverit. Cum autem Forum hocce ob ignotum ejus habitacionis locum, vel plane a Cæs. Reg. hæreditariis terris absentiam ipsi hic loci degentem advocatum Obniski ipsius periculo, & impedio, qua curatorem constituerit, cumque etiam *Lis contestata in conformitate præscripti pro C. R. hereditariis Terris* iudicarii Codicis agnabitur, atque etiam terminabitur, ideo ipse eum in finem admonetur ut intra 90 dies aut ipse compareat vel curatori dato, si quæ forte haberet juris sui adminicula tempestive transmittat vel denique alium quempiam Mandatarium constituat, Foroque huic denominat & pro ordine proscripto ea juris adhibeat media, quæ ad sui defensionem maxime

efficacia esse iudicaverit, utpote quod secus adversas fors cunctationis suæ sequelas sibi imputandas habebit. Itaque sanciant præscriptæ pro Cæs. Reg. hæreditariis Terris Leges.

Wittorff.

Wrabetz.

Purtscher.

Ex Consilio C. R. Fori Nobilium Lublinensis in Regno Galiciæ Occidentalis. Datum Lublini die 28bris 1800.

Dostenberg.

Nomine Cæsareo Regii Fori Nobilium Lublinensis in Regno Galiciæ Occidentalis: Mariannæ Oriębt wska Barbaræ Lipska & Catharinæ Karwoska Sororibus Dłużewskie, earumque maritis ignotorum nominum post Antonium Dłużewski hereditibus, tam Antonio Cieciuszewski, successoribus Antonii Mroczek, Thomæ Pietrkowski, Francisz Woreszezyński, ignotorum de nomine Łuszczynski Ceranski, Ciecierski, Martino Jęłowicki, Deogratæ Pilińska Valentino & Ignatio Andrzejewskim Josepho Łuszczewski, Felicii Turobiński, Annæ Jankowska, Dysme Mysłowski, Josepho Gasiorowski, Ludovico Szotajski, Antonio Koczorowski, Stanisławo Sadowski Thomæ Węgliński Stanisławo Moderowski, Laurentio Chmielewski, Adalberto Gąteżowski, Samueli Bantkie, Joanni Maniecki, Adalberto Głowacki, Josepho Porazinski, Simonii Zawierowski, Sebastiano Jęłowicki, Mathæo Swirski, Andree Tarnogrodzki nec non Julæis Eliæ Szajewicz, & Simonii Szymłowicz Felix Ledochowski sub præ 27 Octobris 1800 Nro. 12,937, Medio præsentis Edicti hisce insinuat, quod nimirum ad Forum hocce adversus eos in causa puncto cunctationis Schædarum Bonorum Uhrusk cum attinentiis Libellum porrexerit, Iudicii que opem, quo ad id iustitia exigit, imploraverit. Cum autem Forum hocce ob ignotum eorum habitationis locum, vel plane a Cæs. Reg. hæreditariis Terris absentiam ipsis hic loci degentem Advocatum Giu. Dederko ipsorum periculo. & impendio, qui Curatorem constituerit, cumque etiam Lis contestata in conformitate præscripti pro C. R. hæreditariis Terris Judiciarii Codiis agitabitur, atque etiam terminabitur, ideo ipsi cum in finem admonentur ut intra 90 dies ipsi exceptionem exhibeant vel Curatori dato, si quæ forte haberent juris sui adminicula tempestive transmittant, vel denique alium quempiam mandatarium constituent Foroque huic denoninent & pro ordine præscripto ea juris adhibeant media, quæ ad sui defensionem maxime efficacia esse iudicaverint, utpote quod secus adversas fors cunctationis suæ sequelas, sibi imputandas habebunt. Itaque sanciant præscriptæ pro Cæs. Reg. hæreditariis Terris Leges.

Wittorff.

Wrabetz.

Purtscher.

Ex Consilio Cæs. Reg. Fori Nobilium Lublin. in Regno Galiciæ Occid. Datum Lublini d. 31 Octob. 1800.

Dostenberg.

Gdy iustitiae kommissarz Lutterkorth za kuratora nieprzytomnym i niewiadomym suksessorom niebaszki Ludowiki Grotowskiej kapitanowy wdowy w departamencie niżej podpisanej Regencyi J. K. M. w roku 1798 zmarłej wyznaczony, o Etykietną cytacya onych dopraszał się, a zadanie to przypuszczane zostało, przeto się niewiadomi suksessorowie którzy mniemają iż do substancyi powyższej rzeczoney Urodzony Grotowski prawu suksessy mają, niniejszym zapozwanemi są, aby się na terminie dnia 18 Junii 1801 przed wyznaczonym do tego deputatem Regencyi assessorem Jacobi w rezydencyi tuteysze regencyi krajowej o godzinę 9 przed południem albo osobicie, albo przed dokładnie umocowanego plenipotentas stawali się i legitymacyą qua suksessorowie częstokroć rzeczoney Ur. Grotowskiej przyzwolita okazali, a potem dalszy rezolucyi względem wydania suksessy, iako oraz w niestawieniu się oczekiwali, iż podług ustaw w powszechnym krajowym prawie Part. I. Tit. IX. §. 481 umieszczonych, iż suksessyą Fiskus zabierze.

Dan w Warszawie dnia 4 Czerwca 1800.

Królewska Południowo - Pruska Regencya.